

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
96/C 31/01	Domstolens dom af 9. november 1995 i sag C-479/93, Andrea Francovich mod Den Italienske Republik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Vicenza) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — anvendelsesområde — arbejdstagere mod hvis arbejdsgiver der ikke kan indledes en procedure til samlet kreditorfyldestgørelse)	1
96/C 31/02	Domstolens dom af 14. november 1995 i sag C-484/93, Peter Svensson og Lena Gustavsson mod Ministre du Logement et de l'Urbanisme (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Luxembourgs Conseil d'État) (Fri kapitalbevægelser — fri udveksling af tjenesteydelser — rentetilskud i forbindelse med lån til opførelse af en bolig — lån optaget i et kreditinstitut uden tilladelse til at drive virksomhed i den tilskudsydende medlemsstat)	1
96/C 31/03	Domstolens dom af 16. november 1995 i sag C-244/94, Fédération française des sociétés d'assurance m.fl. mod Ministère de l'Agriculture et de la Pêche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Frankrigs Conseil d'État) (EF-traktatens artikel 85 ff. — begrebet virksomhed — organ, der forvalter en frivillig, supplerende social sikringsordning)	2
96/C 31/04	Domstolens dom af 22. november 1995 i sag C-443/93, Ioannis Vougioukas mod Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Elegktiko Sinedrio) (Fortolkning og gyldighed af artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 samt fortolkning af traktatens artikel 48 og 51 — særlige ordninger for tjenestemænd — beskæftigelse udøvet af en græsk læge på et tysk hospital)	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 31/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. november 1995 i sag C-285/93, Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau mod Hauptzollamt Rosenheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München) (Tillægsafgift på mælk — referencemængde til direkte salg)	3
96/C 31/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. november 1995 i sag C-394/93, Gabriel Alonso-Pérez mod Bundesanstalt für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Rheinland-Pfalz) (Social sikring af arbejdstagere, der flytter inden for Fællesskabet — børnetilskud — en medlemsstats begrænsning af den tilbagevirkende gyldighed af en ansøgning om tilskud)	3
96/C 31/07	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 1995 i sag C-476/93 P, Nutral SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — annullationssøgsmål — formaliteten)	4
96/C 31/08	Domstolens dom af 30. november 1995 i sag C-55/94, Reinhard Gebhard mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio Nazionale Forense) (Direktiv 77/249/EØF — fri udveksling af tjenesteydelser — advokater — mulighed for at oprette kontor — EF-traktatens artikel 52 og 59)	4
96/C 31/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. november 1995 i sag C-113/94, Elisabeth Casarin mod Directeur général des impôts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Frankrigs Cour de cassation) (Traktatens artikel 95 — differentieret afgift af motorkøretøjer)	5
96/C 31/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. november 1995 i sag C-134/94, Esso Española SA mod Comunidad Autónoma de Canarias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Canarias) (Olieprodukter — forpligtelse til at sikre forsyningen til et bestemt område)	5
96/C 31/11	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. november 1995 i sag C-175/94, The Queen mod Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal) (Fri bevægelighed for personer — indgreb heri — beslutninger vedrørende kontrol med udenlandske statsborgere — beslutning om udvisning — forudgående udtalelse fra kompetent myndighed)	6
96/C 31/12	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. november 1995 i sag C-118/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/33/EØF og direktiv 92/34/EØF — manglende gennemførelse)	6
96/C 31/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. december 1995 i sag C-449/93, Rockfon A/S mod Specialarbejderforbundet i Danmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (Kollektive afskedigelser — artikel 1 i direktiv 75/129/EØF — begrebet virksomhed — selskab, der er en del af en koncern)	7
96/C 31/14	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 1995 i sag C-472/93, Luigi Spano m.fl. mod Fiat Geotech SpA og Fiat Hitachi Excavators SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura Circondariale di Lecce (Italien)) (Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 31/15	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 23. november 1995 i sag C-10/95 P, Asociación Española de Empresas de la Carne mod Rådet for Den Europæiske Union (Landbrug — finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød — annullationsøgsmål til prøvelse af et direktiv — fysiske og juridiske personer — retsakter som berører dem umiddelbart og individuelt — åbenbart ugrundet appel)	8
96/C 31/16	Meddelelse	8
96/C 31/17	Sag C-353/95 P: Appel iværksat den 17. november 1995 af Tiercé Ladbroke SA til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-471/93, Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik ..	8
96/C 31/18	Sag C-355/95 P: Appel iværksat den 20. november 1995 af TWD Textilwerke Deggendorf GmbH til prøvelse af dom afsagt den 13. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
96/C 31/19	Sag C-359/95 P: Appel iværksat den 22. november 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93, Ladbroke Racing Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik	10
96/C 31/20	Sag C-369/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. oktober 1995 af Tribunale di Salerno i sagen Somalfruit SpA, Camar SpA, mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero	10
96/C 31/21	Sag C-374/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. november 1995 af Industrial Tribunal, Southampton (Det Forenede Kongerige), i sagen James Paul Barker mod Service Children's Schools	11
96/C 31/22	Sag C-375/95: Sag anlagt den 30. november 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	11
96/C 31/23	Sag C-377/95 og sag C-378/95: Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt henholdsvis den 15. og den 22. november 1995 af Pretura Circondariale di Roma — Tivoli Afdeling — i de for nævnte ret verserende straffesager mod Tersilio Onorati og Palma Marulli	12
96/C 31/24	Sag C-379/95 P: Appel iværksat den 27. november 1995 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93, Ladbroke Racing Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik ..	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 31/25	Sag C-380/95: Sag anlagt den 5. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	13
96/C 31/26	Sag C-381/95: Sag anlagt den 6. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	13
96/C 31/27	Sag C-382/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. november 1995 af Bundesfinanzhof i sagen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München	14
96/C 31/28	Sag C-383/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. december 1995 af Nederlandenes Høje Raad i sagen Petrus Wilhelmus Rutten mod Cross Medical Limited	14
96/C 31/29	Sag C-384/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. november 1995 af Finanzgericht des Landes Brandenburg i sagen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau	14
96/C 31/30	Sag C-385/95: Sag anlagt den 8. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	15
96/C 31/31	Sag C-386/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. september 1995 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Süleyman Eker mod Land Baden-Württemberg, procesdeltagere 1. Oberbundesanwalt ved Bundesverwaltungsgericht, 2. den offentlige interesses repræsentant ved de almindelige forvaltningsdomstole i Baden-Württemberg	15
96/C 31/32	Sag C-387/95: Sag anlagt den 8. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	16
96/C 31/33	Sag C-393/95: Sag anlagt den 15. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	16
96/C 31/34	Sag C-394/95: Sag anlagt den 15. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	16
96/C 31/35	Slettelse af sag C-82/94	17
96/C 31/36	Slettelse af sag C-108/94	17
96/C 31/37	Slettelse af sag C-56/95	17
96/C 31/38	Slettelse af sag C-86/95	17
96/C 31/39	Slettelse af sag C-101/95	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
RETEN I FØRSTE INSTANS		
96/C 31/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 1995 i de forenede sager T-481/93 og T-484/93, Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens og Nederlandse Bond van Waaghouders van Levend Vee mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Levende svin — Kommissionens beslutning 93/128/EØF og 93/177/EØF om visse beskyttelsesforanstaltninger mod smitsom blæreudslæt hos svin i Nederlandene og Italien — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	17
96/C 31/41	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 1995 i sag T-85/94 (122), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Eugénio Branco Lda (Den Europæiske Socialfond — nedsættelse af et oprindeligt bevilget tilskud — begrundelse — genoptagelse)	18
96/C 31/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 1995 i sag T-109/94, Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Finansiel støtte inden for energisektoren — THERMIE-programmet — begrundelsespligt — udvalgsudtalelse — ret til kontradiktion — skøn)	18
96/C 31/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 1995 i sag T-72/94, Komninos Diamantaras mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — udlandstillæg — ingen varig bopæl i tjenestestaten — tjenestemandsvedtægten, bilag VII, artikel 4, stk. 1, litra a))	18
96/C 31/44	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 1996 i sag T-23/95, Efthimia Bitha m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fællesskabets tjenestemænd — sikring imod risiko for ulykker og erhvervs sygdomme — tildeling af ydelser i henhold til vedtægtens artikel 73, stk. 2 — dødsfald som følge af ulykke — dykning)	19
96/C 31/45	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 6. december 1995 i sag T-220/95 R, Christophe Gimenez mod Regionsudvalget	19
96/C 31/46	Sag T-210/95: Sag anlagt den 7. november 1995 af European Fertilizer Manufacturers Association mod Rådet for Den Europæiske Union	19
96/C 31/47	Sag T-213/95: Sag anlagt den 27. november 1995 af Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
96/C 31/48	Slettelse af de forenede sager T-97/93 m.fl.	20
96/C 31/49	Slettelse af sag T-224/94	20

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 9. november 1995

i sag C-479/93, Andrea Francovich mod Den Italienske Republik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Vicenza) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — anvendelsesområde — arbejdstagere mod hvis arbejdsgiver der ikke kan indledes en procedure til samlet kreditorfyldestgørelse)

(96/C 31/01)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-479/93, angående en anmodning, som Pretura circondariale di Vicenza (Italien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Andrea Francovich mod Den Italienske Republik at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af artikel 2 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT nr. L 283, s. 23), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (refererende dommer), P. Jann og H. Ragnemalm; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 9. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at direktivet med undtagelse af de grupper, som er nævnt i bilaget, finder anvendelse på samtlige arbejdstagere, mod hvis arbejdsgivere der ifølge de for disse gældende nationale

retsforskrifter kan indledes en procedure vedrørende deres bo, som sigter mod en samlet fyldestgørelse af kreditorerne.

2) Gennemgangen af det nævnte direktiv har intet frembragt, der kan rejse tvivl om dets gyldighed under hensyn til ligebehandlingsprincippet, for så vidt som direktivet kun beskytter arbejdstagere hos arbejdsgivere, hvis bo kan undergives en procedure, som sigter mod en samlet fyldestgørelse af kreditorerne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 14. november 1995

i sag C-484/93, Peter Svensson og Lena Gustavsson mod Ministre du Logement et de l'Urbanisme (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Luxembourg's Conseil d'État) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — fri udveksling af tjenesteydelser — rentetilskud i forbindelse med lån til opførelse af en bolig — lån optaget i et kreditinstitut uden tilladelse til at drive virksomhed i den tilskudsydende medlemsstat)

(96/C 31/02)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-484/93, angående en anmodning, som Luxembourg's Conseil d'État i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Peter Svensson og Lena Gustavsson mod Ministre du Logement et de l'Urbanisme at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 67 og 71,

har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene D. A. O. Edward og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 14. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 59 og 67 er til hinder for, at en medlemsstat gør en social ydelse i form af boligstøtte, navnlig et rentetilskud, betinget af, at de lån, der skal finansiere opførelsen, erhvervelsen eller forbedringen af den tilskudsberettigede bolig, er optaget hos et kreditinstitut, der har tilladelse til at drive virksomhed i denne medlemsstat, således at dette forudsætter, at kreditinstituttet er etableret dér.

(¹) EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 16. november 1995

i sag C-244/94, Fédération française des sociétés d'assurance m.fl. mod Ministère de l'Agriculture et de la Pêche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Frankrigs Conseil d'État) (¹)

(EF-traktatens artikel 85 ff. — begrebet virksomhed — organ, der forvalter en frivillig, supplerende social sikringsordning)

(96/C 31/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-244/94, angående en anmodning, som Frankrigs Conseil d'État i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie og Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs mod Ministère d'Agriculture et de la Pêche at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 85 ff., har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris og D. A. O. Edward samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesaro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 16. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Et organ uden vinding for øje, der forvalter en aldersforsikringsordning, der er indført i henhold til lov som en frivillig ordning til supplement af en obligatorisk forsikring,

og som i henhold til administrativt fastsatte bestemmelser har form af en kapitalforsikring, navnlig for så vidt angår betingelser for tilslutning, bidrag og ydelser, er en virksomhed i traktatens artikel 85 ff.'s forstand.

(¹) EFT nr. C 304 af 29. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 22. november 1995

i sag C-443/93, Ioannis Vougioukas mod Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Elegktiko Sinedrio) (¹)

(Fortolkning og gyldighed af artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 samt fortolkning af traktatens artikel 48 og 51 — særlige ordninger for tjenestemænd — beskæftigelse udøvet af en græsk læge på et tysk hospital)

(96/C 31/04)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-443/93, angående en anmodning, som Elegktiko Sinedrio i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Ioannis Vougioukas mod Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT nr. L 230, s. 6), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward og G. Hirsch samt dommerne F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (refererende dommer), P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 22. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Udtrykket »tjenestemænd« i artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, tager ikke udelukkende sigte på tjenestemænd, der omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 48, stk. 4, således som denne er blevet fortolket af Domstolen, men på alle tjenestemænd, der er ansat i en offentlig administration, og på dermed ligestillede personer.

- 2) For at en ordning kan henføres under begrebet »særlig ordning« i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71, er det tilstrækkeligt, at den pågældende sociale sikringsordning adskiller sig fra den almindelige sociale sikringsordning for arbejdstagere i den medlemsstat, i hvilken ordningen består, og at den direkte regulerer alle eller visse tjenestemandsgupper, eller at den henviser til en i medlemsstaten allerede eksisterende social sikringsordning for tjenestemænd, uden at det herved er nødvendigt at tage andre forhold i betragtning.
- 3) EF-traktatens artikel 48 og 51 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der ved fastsættelsen af ret til pension ikke tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som en person omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd eller dermed ligestillede personer, såsom en fastansat læge ved IKA, har tilbagelagt ved et offentligt hospital i en anden medlemsstat, skønt den nationale lovgivning muliggør hensyntagen hertil, når beskæftigelsesperioderne er blevet tilbagelagt på nationalt område ved tilsvarende institutioner.

(¹) EFT nr. C 18 af 21. 1. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 23. november 1995

i sag C-285/93, Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau mod Hauptzollamt Rosenheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München) (¹)

(Tillægsafgift på mælk — referencemængde til direkte salg)

(96/C 31/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-285/93, angående en anmodning, som Finanzgericht München i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau mod Hauptzollamt Rosenheim at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 12, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT nr. L 90, s. 13) og om fortolkningen og gyldigheden af artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT nr. L 132, s. 11), bl.a. under hensyntagen til fællesskabsrettens almindelige principper, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og F. A. Schockweiler; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 23. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 12, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at levering af mælk, som foretages af en landbrugsbedrift til en skoles elever og alumner mod indirekte betaling af mælkens pris, der er indeholdt i prisen for ophold på elevhjemmet, skal anses for direkte salg efter denne bestemmelse, selv når landbrugsbedriften, skolen og elevhjemmet ledes af samme institution.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 indeholder ikke elementer, der kan påvirke dens gyldighed, idet der i henhold til bestemmelsen ikke efter udløbet af fristen for registrering med henblik på tildeling af en referencemængde til direkte salg kan tages hensyn til efterfølgende driftsbetingede ændringer i producentens økonomiske forhold.
- 3) Artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1371/84 skal fortolkes således, at en producent, som ikke har overholdt den i bestemmelsen fastsatte frist, kan tildeles en referencemængde i henhold til princippet om, at der i visse tilfælde kan bortses fra fristoverskridelser (»Wiedereinsetzung in den vorigen Stand«), i overensstemmelse med nationale bestemmelser herom, men en sådan national bestemmelse må ikke anvendes anderledes end ved manglende overholdelse af nationale frister, eller således at opfyldelsen af målene med mælkekvoteordningen vanskeliggøres.

(¹) EFT nr. C 175 af 26. 6. 1993.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. november 1995

i sag C-394/93, Gabriel Alonso-Pérez mod Bundesanstalt für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesozialgericht Rheinland-Pfalz) (¹)

(Social sikring af arbejdstagere, der flytter inden for Fællesskabet — børnetilskud — en medlemsstats begrænsning af den tilbagevirkende gyldighed af en ansøgning om tilskud)

(96/C 31/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-394/93, angående en anmodning, som Landesozialgericht Rheinland-Pfalz i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Gabriel Alonso-Pérez mod Bundesanstalt für Arbeit at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 3427/89 af 30. oktober 1989 om ændring af forordning

(EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 331, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 23. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, og derefter ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3427/89 af 30. oktober 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, er ikke til hinder for, at der i forhold til en ansøgning, som er indgivet af en spansk statsborger om børnetilskud fra 15. januar 1986 for de familiemedlemmer, der er bosiddende i Spanien, anvendes en national bestemmelse, som begrænser den tilbagevirkende gyldighed af ansøgninger om børnetilskud til en periode på seks måneder.

(¹) EFT nr. C 263 af 29. 9. 1993.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 23. november 1995

i sag C-476/93 P, Nutral SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Appel — annullationssøgsmål — formaliteten)

(96/C 31/07)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-476/93 P, Nutral SpA, Casalbuttano, Cremona (Italien), ved advokaterne Emilio Cappelli og Paolo de Caterini, Rom, og advokat Mario de Bellis, Mantua og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Charles Turk, 13 B, avenue Guillaume, angående appel af kendelse afsagt den 21. oktober 1993 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sag T-492/93 og T-492/93 R, Nutral mod Kommissionen, Sml. II, s. 1023), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen — den anden part i

appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Eugenio de March og Alberto Dal Ferro) — har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne J. C. Moitinho de Almeida og C. Gulmann; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 23. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Appellanten betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 30. november 1995

i sag C-55/94, Reinhard Gebhard mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio Nazionale Forense) (¹)

(Direktiv 77/249/EØF — fri udveksling af tjenesteydelser — advokater — mulighed for at oprette kontor — EF-traktatens artikel 52 og 59)

(96/C 31/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-55/94, angående en anmodning, som Consiglio Nazionale Forense i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Reinhard Gebhard mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser (EFT nr. L 78, s. 17), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward (refererende dommer) og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 30. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den midlertidige karakter af den i EF-traktatens artikel 60, stk. 3, omhandlede tjenesteydelse skal bedømmes på grundlag af ydelsens varighed, hyppighed, periodiske karakter og kontinuitet.

2) En tjenesteyder i den forstand, udtrykket er anvendt i traktaten, kan i værtsmedlemsstaten indrette de faciliteter, som er nødvendige for at kunne udføre sin ydelse.

- 3) En statsborger i en medlemsstat, som på stabil og vedvarende måde udøver en erhvervsvirksomhed i en anden medlemsstat, hvorfra han fra et forretningssted henvender sig til bl.a. statsborgerne i denne stat, er omfattet af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten og ikke af kapitlet om tjenesteydelser.
- 4) Såvel muligheden for, at en statsborger i en medlemsstat kan udøve sin etableringsret, som de nærmere betingelser for udøvelsen heraf skal bedømmes på grundlag af den virksomhed, han har til hensigt at udøve på værtsmedlemsstatens område.
- 5) I det tilfælde, hvor en bestemt virksomhed ikke er reguleret i værtsstaten, har statsborgere fra samtlige øvrige medlemsstater ret til at etablere sig på førstnævnte stats område og dér udøve samme virksomhed. Når adgangen til at optage en bestemt virksomhed, eller udøvelsen af den, i værtsmedlemsstaten er undergivet visse betingelser, skal statsborgere fra en anden medlemsstat, der ønsker at udøve den pågældende virksomhed, principielt opfylde dem.
- 6) Nationale foranstaltninger, der kan hæmme udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder eller gøre udøvelsen heraf mindre tiltrækkende, skal opfylde fire betingelser: De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.
- 7) Medlemsstaterne er forpligtet til at lægge ligestillingen af eksamensbeviser til grund og eventuelt foretage en sammenligning mellem de krav om kundskaber og kvalifikationer, der stilles i deres nationale regler, og vedkommendes kundskaber og kvalifikationer.

(¹) EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 30. november 1995

i sag C-113/94, Elisabeth Casarin mod Directeur général des impôts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Frankrigs Cour de cassation) (¹)

(Traktatens artikel 95 — differentieret afgift af motorkøretøjer)

(96/C 31/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-113/94, angående en anmodning, som Frankrigs Cour de cassation i medfør af EØF-traktatens artikel 177

har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Elisabeth Casarin, gift Jacquier, mod Directeur général des impôts at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 95, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch, og dommerne G. F. Mancini og F. A. Schockweiler (refererende dommer); generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 30. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 95 er ikke til hinder for en anvendelse af en national ordning om afgift af motorkøretøjer, der indebærer en øget stigningstakt af den i hovedsagen omhandlede art, for så vidt denne forøgelse ikke fremmer salget af indenlandsk fremstillede køretøjer i forhold til salget af køretøjer importeret fra andre medlemsstater.

(¹) EFT nr. C 146 af 28. 5. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 30. november 1995

i sag C-134/94, Esso Española SA mod Comunidad Autónoma de Canarias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Canarias) (¹)

(Olieprodukter — forpligtelse til at sikre forsyningen til et bestemt område)

(96/C 31/10)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-134/94, angående en anmodning, som Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spanien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Esso Española SA mod Comunidad Autónoma de Canarias at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 3, litra c), samt artikel 5, 6, 30, 36, 52, 53, 56, 85 og 102, stk. 1, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af G. Hirsch, som fungerende afdelingsformand, og dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og H. Ragnemalm; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 30. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, litra c), samt artikel 52 og 53 finder ikke anvendelse på en medlemsstats rent interne forhold, herunder den situation, hvor et selskab, som har sæde i en medlemsstat og udøver sin virksomhed dér, er omfattet af en ordning, hvorved de regionale myndigheder i medlemsstaten, som er ansvarlige for regeringens

af en øgruppe, der udgør en del af medlemsstatens område, på grund af de problemer, der er forbundet med, at området er et område, pålægger samtlige grossister, der handler med olieprodukter, og som ønsker at udvide deres virksomhed til denne del af statens område, at sikre forsyningen til et vist mindsteantal af øerne i øgruppen.

- 2) Traktatens artikel 85, sammenholdt med artikel 5, stk. 2, og artikel 30 er ikke til hinder for en sådan ordning.
- 3) Traktatens artikel 102, stk. 1, medfører ikke rettigheder for borgerne, som de nationale retsinstanter skal beskytte.

(¹) EFT nr. C 202 af 23. 7. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 30. november 1995

i sag C-175/94, The Queen mod Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — indgreb heri — beslutninger vedrørende kontrol med udenlandske statsborgere — beslutning om udvisning — forudgående udtalelse fra kompetent myndighed)

(96/C 31/11)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-175/94, angående en anmodning, som Court of Appeal i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag The Queen mod Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed (EFT 1963—1964, s. 109), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 30. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den

offentlige orden, sikkerhed og sundhed, skal fortolkes således, at bestemmelsen, bortset fra påtrængende tilfælde, indeholder et forbud mod, at den administrative myndighed træffer en beslutning om udvisning, inden der er indhentet en udtalelse fra en kompetent myndighed.

- 2) Artikel 9, stk. 1, i direktiv 64/221/EØF, jf. ovenfor, er ikke til hinder for, at den i bestemmelsen omhandlede kompetente myndighed udnævnes af den samme administrative myndighed som den, der træffer beslutningen om udvisning, forudsat at den pågældende kompetente myndighed kan udøve sin virksomhed i fuld uafhængighed og uden at være undergivet den myndighed, som træffer beslutning om de foranstaltninger, der er nævnt i direktivet. Det tilkommer den nationale ret i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om disse krav er opfyldt.

(¹) EFT nr. C 233 af 20. 8. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 30. november 1995

i sag C-118/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/33/EØF og direktiv 92/34/EØF — manglende gennemførelse)

(96/C 31/12)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-118/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Eugenio de March) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: Umberto Leanza og Maurizio Fiorilli), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten ved ikke inden for den foreskrevne frist at have vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 92/33/EØF af 28. april 1992 om afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø (EFT nr. L 157, s. 1), og Rådets direktiv 92/34/EØF af 28. april 1992 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EFT nr. L 157, s. 10), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissechet, C. Gulmann, P. Jann og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 30. november 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25 i direktiv 92/33/EØF og artikel 26

i direktiv 92/34/EØF, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 92/33/EØF af 28. april 1992 om afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra fro og Rådets direktiv 92/34/EØF af 28. april 1992 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 7. december 1995

i sag C-449/93, Rockfon A/S mod Specialarbejderforbundet i Danmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (¹)

(Kollektive afskedigelser — artikel 1 i direktiv 75/129/EØF — begrebet virksomhed — selskab, der er en del af en koncern)

(96/C 31/13)

(Processprog: dansk)

I sag C-449/93, angående en anmodning, som Østre Landsret i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Rockfon A/S mod Specialarbejderforbundet i Danmark at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT nr. L 48, s. 29), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Bestemmelsen i artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at to eller flere indbyrdes forbundne koncernvirksomheder, hvoraf den ene ikke har bestemmende indflydelse på den anden eller de andre, opretter et fælles ansættelses- og afskedigelsesorgan, således at f. eks. afskedigelser i et af selskaberne kun kan ske med godkendelse af dette organ.

- 2) Ved udtrykket »virksomhed« i direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), skal der, alt efter de konkrete omstændigheder, forstås den enhed, forstås den enhed, hvor de arbejdstagere, der berøres af afskedigelsen, er placeret for at udøve deres hverv. For definitionen af begrebet »virksomhed« er det ikke afgørende, om den pågældende enhed har en ledelse, der selvstændigt kan foretage kollektive afskedigelser.

(¹) EFT nr. C 1 af 4. 1. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 7. december 1995

i sag C-472/93, Luigi Spano m.fl. mod Fiat Geotech SpA og Fiat Hitachi Excavators SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura Circondariale di Lecce (Italien)) (¹)

(Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder)

(96/C 31/14)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-472/93, angående en anmodning, som Pretura Circondariale di Lecce (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Luigi Spano m.fl. mod Fiat Geotech SpA og Fiat Hitachi Excavators SpA at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT nr. L 61, s. 26), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af J.-P. Puissochet (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter, finder anvendelse på en virksomhed, for hvilken der i medfør af artikel 2, stk. 5, litra c), i italiensk lov nr. 675 af 12. august 1977 er truffet afgørelse om, at der foreligger en virksomhedskrise.

(¹) EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Anden Afdeling)

af 23. november 1995

i sag C-10/95 P, Asociación Española de Empresas de la Carne mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾*(Landbrug — finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød — annullationssøgsmål til prøvelse af et direktiv — fysiske og juridiske personer — retsakter som berører dem umiddelbart og individuelt — åbenbart ugrundet appel)*

(96/C 31/15)

*(Processprog: spansk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-10/95 P, Asociación Española de Empresas de la Carne (Asocarne), Madrid, ved advokat Paloma Llana González, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, angående appel af kendelse afsagt den 20. oktober 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-99/94, Asocarne mod Rådet (Sml. II, s. 871), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen — den anden part i appelsagen er Rådet for Den Europæiske Union — har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer) og F. A. Schockweiler; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 23. november 1995 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Appellanten betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 54 af 4. 3. 1995.

Meddelelse

(96/C 31/16)

Ved kendelse afsagt den 1. februar 1995 har VAT and Duties Tribunal, London, i sag C-40/95 ⁽¹⁾, Conoco Ltd mod Commissioners of Customs and Excise, forelagt De

Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om en præjudiciel afgørelse. Ved kendelse afsagt den 1. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. november 1995, har Retten forelagt følgende to supplerende spørgsmål:

- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares således, at beskatningsgrundlaget for leverandøren er den pris, der er fastsat i leveringskontrakten, skal artikel 2, stk. 1, da fortolkes således, at det angivne beløb, som af leverandøren betales til forhandleren, er vederlag, mod hvilket der er foretaget levering af goder og tjenesteydelser?
- 3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, skal artikel 17, stk. 2, litra a), da fortolkes således, at disse goder eller tjenesteydelser af forhandleren leveres til leverandøren, eller at de leveres til en anden person?

⁽¹⁾ EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995, s. 4.

Appel iværksat den 17. november 1995 af Tiercé Ladbroke SA til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-471/93 ⁽¹⁾, Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik

(Sag C-353/95 P)

(96/C 31/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. november 1995 iværksat appel af Tiercé Ladbroke SA ved Jeremy Lever, QC, Barrister Christopher Vajda, Bar of England and Wales, og Solicitor Stephen Kon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Winandy & Err, 60, avenue Gaston Diderich, til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-471/93, Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) appellen admitteres, og den af Retten i Første Instans i sag T-471/93 afsagte dom ophæves
- 2) den anfægtede beslutning i Kommissionens skrivelse af 18. januar 1993 annulleres, og

- 3). det pålægges Kommissionen at afholde Tiercé Ladbroskes omkostninger såvel i sagen for Retten i Første Instans som i appelsagen ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Retten i Første Instans' konstatering af, at åbningen af det franske marked for PMU Belge ikke i og for sig er i strid med traktatens artikel 92, stk. 1, alene fordi den kan medføre, at PMU Belge får større indtægter.

Når en medlemsstat åbner sit marked for en udenlandsk virksomhed, må det undersøges, om den indtægt, den pågældende underlandske virksomhed opnår, stammer direkte fra medlemsstaten eller er en følge af en statsdirigeret overførsel af midler. Såfremt det er tilfældet, foreligger der statsstøtte, medmindre det godtgøres, at den opnåede indtægt er en sædvanlig betaling for ydelser fra den pågældende udenlandske virksomhed til enten staten eller den, der har overført midler.

Retten i Første Instans har begået den fejl ikke at analysere

- i) om de indtægter, PMU Belge fik, var resultatet af en ordning om en afgift og tvungen betaling, og
- ii) i bekræftende fald, om en del af disse indtægter kunne antages at udgøre betaling for tjenesteydelser, som PMU Belge leverede til PMU.

Retten i Første Instans' konstatering af, at Kommissionen ikke handlede ud fra en åbenbart faktisk vildfarelse eller fejlvurderede de talmæssige oplysninger, da den fastslog, at PMU Belge ikke havde nogen reel fordel af aftalen mellem PMU og PMU Belge.

Det er ubestridt, at PMU Belge modtager mellem 25 og 28 % af indsatserne i væddemål, der afsluttes i Belgien i belgiske løb, og 23,1 % af indsatsen i væddemål, der afsluttes i Frankrig i belgiske løb. Spørgsmålet er, om der på grundlag af disse faktiske omstændigheder, som parterne ikke er uenige om, er tale om statsstøtte. Enten foreligger der statsstøtte i medfør af traktatens artikel 92, stk. 1, eller også gør der det ikke. Der bliver ikke i den forbindelse tale om et skøn. Retten i Første Instans begik derfor en fejl ved at lægge til grund, at Kommissionen havde en skønsmargen ved afgørelsen af, om de ubestridte faktiske omstændigheder viste, at der var tale om en statsstøtte.

Retten i Første Instans' konstatering af, at Kommissionen ved afgørelsen af, om PMU Belge opnåede en reel fordel, kunne tage hensyn til artikel 15, stk. 3, i den franske lov af 23. december 1964.

Spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning til fordel for en enkelt virksomhed udgør statsstøtte, må afgøres på grundlag af fællesskabsretten og ikke på grundlag af national ret. Det principielle udgangspunkt er, at en medlemsstat ikke enten ved primær lovgivning eller på anden måde må give

særlige former for økonomisk virksomhed, der henhører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, en fordelagtig stilling. Den omstændighed, at artikel 15, stk. 3, udgør primær lovgivning, der bestemmer, at tilbageholdelserne i andele og afgifter af indsatserne af væddemål, der afsluttes i Frankrig i belgiske løb, er de samme, som hvis de pågældende væddemål var afsluttet i Belgien — men forskellige fra de tilbageholdelser i andele og afgifter, der betales af væddemål i franske løb — betyder således ikke, at den forskellige behandling falder uden for artikel 92's anvendelsesområde. National ret må være i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Retten i Første Instans' konstatering af, at behandlingen af franske væddemål i belgiske løb i henhold til artikel 15, stk. 3, ikke udgør statsstøtte, fordi den ikke er ensbetydende med en undtagelse fra den generelle ordning.

Før iværksættelsen af aftalen mellem PMU og PMU Belge og dekret nr. 91-118 var det i Frankrig kun tilladt at afslutte væddemål i franske løb. Det var »den almindelige ordning«. Artikel 15, stk. 3, fandt ikke anvendelse. Indførelsen i 1991 af en ny, herfra forskellig ordning betyder ikke, at den nye ordning bliver »den almindelige ordning«, navnlig ikke, når kun en virksomhed, nemlig PMU Belge kan få fordel af den nye ordning. En medlemsstat kan ikke efter artikel 92 stille udenlandsk erhvervsvirksomhed, der henhører under dens jurisdiktion, på en anden måde end indenlandsk erhvervsvirksomhed. På samme måde kan foranstaltninger, der kun er til fordel for én virksomhed, ikke antages at være en del af en almindelig ordning.

(1) EFT nr. C 286 af 28. 10. 1995, s. 12.

Appel iværksat den 20. november 1995 af TWD Textilwerke Deggendorf GmbH til prøvelse af dom afsagt den 13. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-355/95 P)

(96/C 31/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. november 1995 iværksat appel af TWD Textilwerke Deggendorf GmbH, Deggendorf (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne Walter Forstner, Lutz Radtke og Karl-Heinz Schupp, Deggendorf, juridisk konsulent: professor Dr. Michael Schweitzer, Passau, og med valgt adresse i Luxembourg hos Stein, Bayerische Landesbank International SA, 7—9, boulevard Royal, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) Rettens dom af 13. september 1995 i de forenede sager T-244/93 og T-486/93 ⁽¹⁾, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen, ophæves.
- 2) Artikel 2 i Kommissionens beslutning 91/391/EØF af 26. marts 1991 vedrørende Forbundsrepublikken Tysklands støtte til TWD Textilwerke Deggendorf GmbH (EFT 1991 L 215, s. 16) samt artikel 2 i Kommissionens beslutning 92/330/EØF af 18. december 1991 vedrørende Forbundsrepublikken Tysklands støtte til samme virksomhed (EFT 1992 L 183, s. 36) annulleres.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Overtrædelse af fællesskabsretten: Appellanten fastholder de af selskabet for Retten i Første Instans nedlagte påstande ⁽²⁾ og gør i øvrigt gældende, at Retten retsstridigt har fortolket de anfægtede beslutninger således, at Kommissionen har erklæret den nye støtte for uforenelig med fællesmarkedet, så længe den tidligere støtte ikke er blevet tilbagebetalt. Retten har herved ikke taget hensyn til ordlyden og opbygningen af kommissionsbeslutningerne, men har alene støttet sig på den af Kommissionen i forordningernes betragtninger fremførte begrundelser; disse er dog underordnet en beslutnings konklusion. Appellanten gør endvidere gældende, at den ændrede betydning, som Retten har tillagt beslutningernes artikel 1, er retsstridig, idet alene beslutningens artikel 2 er blevet anfægtet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 28. 10. 1995, s. 8.

⁽²⁾ Se EFT nr. C 212 af 14. 8. 1991, s. 10, for så vidt angår den af sag C-161/91 udsprungne sag T-244/93 og EFT nr. C 167 af 4. 7. 1992, s. 8, for så vidt angår den af sag C-220/92 udsprungne sag T-486/93.

Appel iværksat den 22. november 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93 ⁽¹⁾, Ladbroke Racing Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik

(Sag C-359/95 P)
(96/C 31/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. november 1995 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco Enrique González-Días og Richard Lyal, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg, til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De

Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93, Ladbroke Racing Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) den 18. september 1995 afsagte dom i sag T-548/93, Ladbroke Racing Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves i det omfang Kommissionens beslutning ifølge skrivelse af 29. juli 1993 om afvisning af Ladbroke Racing Limiteds klage af 24. november 1989 (IV/33.374) annulleres.
- Der afsiges frifindelsesdom i det i henhold til artikel 173 anlagte søgsmål.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Kommissionen har gjort gældende, at Retten i Første Instans' dom er udtryk for forskellige retsvildfarelser og skal ophæves. En retsvildfarelse foreligger for det første med formuleringen i dommen af et almindeligt princip om, at Kommissionen skal undersøge, om lovgivning, der medfører forpligtelser, der tidligere udsprang af private aftaler, er forenelig med traktaten, før den undersøges, om artikel 85 og 86 kan finde anvendelse på disse aftaler. Endvidere bortses der i dommen fra, at Kommissionen uafhængigt af spørgsmålet om den franske lovgivnings traktatmæssighed, nåede til det resultat, at der ikke forelå overtrædelser af traktatens artikel 85 og 86. Kommissionen havde altså et fyldestgørende grundlag for at afvise sagsøgerens klage vedrørende virksomhedernes påståede overtrædelse af artikel 85 og 86 uden at skulle tage stilling til, om den franske lovgivning var i strid med traktaten. For det tredje er argumentationen i dommen ikke dækkende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 28. 10. 1995, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. oktober 1995 af Tribunale di Salerno i sagen Somalfruit SpA, Camar SpA, mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero

(Sag C-369/95)
(96/C 31/20)

Ved kendelse afsagt den 12. oktober 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. november 1995, har Tribunale di Salerno i sagen Somalfruit SpA, Camar SpA, mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 ⁽¹⁾ gyldig, for så vidt som der derved gøres indskrænkninger i retten til at indføre bananer fra Somalia, jf. retten til adgang, der er anerkendt ved Lomé-konventionen af 15. december 1989, ved den dertil knyttede protokol nr. 5 og fælleserklæringen, der findes som bilag LXXIV til konventionen? Dette spørgsmål stilles navnlig på baggrund af følgende bestemmelser i forordningen:

- a) Bestemmelserne om forskellige indførselsordninger for traditionelle bananer, ikke-traditionelle bananer og bananer, som overskrider en i den forbindelse fastsat mængde, hvorved der sker en række mængdemæssige begrænsninger.
- b) Bestemmelsen om, at der kræves et importdokument og i tilslutning hertil krav om sikkerhedsstillelse, hvorved det bemærkes, at nævnte dokument ikke har et rent statistisk formål og kræver opfyldelse af byrdefulde og vanskeligt opfyldelige betingelser.
- c) Bestemmelsen om indførelse af en told på 750 ECU pr. ton for indførsel af mængder af bananer, som overskrider toldkontingentet.

2) Er Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 ⁽²⁾ og (EØF) nr. 1443/93 ⁽³⁾, som suppleret og ændret ved senere forordninger, gyldige, for så vidt som der ved disse forordninger er sket en unødvendig og — når henses til det tilstræbte mål — uforholdsmæssig indskrænkning, sammentrængning eller begrænsning af adgangen for bananer fra Somalia, således som denne er sikret ved de i spørgsmål 1 omhandlede konventionsbestemmelser samt ved selve Rådets forordning (EØF) nr. 404/93? Dette spørgsmål bygger navnlig på følgende bestemmelser i de nævnte forordninger:

- a) Bestemmelsen om, at fristen for indgivelse af ansøgning om importlicens udløber tre måneder og tre uger før den økonomiske transaktion, som licensen vedrører, samt den bestemmelse, hvorved det tidsrum, hvori ansøgningen kan indgives, kun udgør en (uafkortet) uge fire gange årligt.
- b) Bestemmelsen om, at overskridelse af fristen for indgivelse af ansøgning medfører fortabelse af retten til at indføre i et helt kvartal, uden at der samtidig er givet særlige bestemmelser eller undtagelsesbestemmelser om force majeure-tilfælde, ekstraordinære situationer og dermed ligestillede tilfælde.
- c) Bestemmelsen om, at udstedelse af licens forudsætter, at der er stillet sikkerhed.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. november 1995 af Industrial Tribunal, Southampton (Det Forenede Kongerige), i sagen James Paul Barker mod Service Children's Schools

(Sag C-374/95)

(96/C 31/21)

Ved kendelse afsagt den 23. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. november 1995, har Industrial Tribunal, Southampton (Det Forenede Kongerige), i sagen James Paul Barker mod Service Children's Schools forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan en medlemsstat efter Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽¹⁾ fra de foranstaltninger, der kræves i henhold til direktivets artikel 3, undtage spørgsmålet om ligebehandling (for så vidt angår adgang til beskæftigelse), når den pågældende beskæftigelse skal udøves på en arbejdsplads uden for medlemsstaten?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er en sådan udelukkelse da lovlig, når det er medlemsstaten selv, der er den potentielle arbejdsgiver?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er en sådan udelukkelse da lovlig, når den påtænkte beskæftigelse skal udøves i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

Sag anlagt den 30. november 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-375/95)

(96/C 31/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. november 1995 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske rådgiver Dimitrios Gouloussis, og med valgt adresse i Luxembourg hos medlem af Kommissionens Juridiske Tjeneste, Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 95, idet den på området for beskatning af importerede brugte automobiler har indført og opretholdt bestemmelserne a) i artikel 1 i lov nr. 363/1976 (som ændret

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 16.

ved lov nr. 1676/1986) om beregning, inden for rammerne af den særlige forbrugsafgift, af den afgiftspligtige værdi af importerede brugte biler alene med anvendelse af et fradrag, der udgør 5 % af nyvognsprisen for hvert års brug, og som ikke kan overstige 20 % af nyvognsprisen, b) i artikel 3, stk. 1, i lov nr. 363/1976 (senest erstattet af artikel 2, stk. 7, i lov nr. 2187/1994) om regler om betaling af det særlige supplerende engangsgebyr uden noget fradrag for brugte biler, og c) i artikel 1 i lov nr. 1858/1989 som senere ændret ved lov nr. 1882/1990 (artikel 37, stk. 2, og artikel 42, stk. 1), lov nr. 2093/1992 (artikel 10), og således som den senest er gældende i henhold til artikel 2, stk. 1, i lov nr. 2187/1994, hvorved der indførtes afgiftsbegunstigelser (nedsættelse af den særlige forbrugsafgift), men kun til nye biler med katalysator, ikke til tilsvarende importerede brugte biler.

- 2) Den Helleniske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

A. Den særlige forbrugsafgift

Denne afgift pålægges dels biler, der fremstilles i Grækenland, når de første gang som nye bringes i omsætning, dels biler, der importeres som nye eller brugte. Denne afgift pålægges således ikke græske, brugte biler.

Afgiften af importerede brugte biler beregnes på grundlag af en anslået værdi, som fastsættes ud fra en skønnet værdiforringelse i forhold til nyvognsprisen på 5 % for hvert års brug. Forringelsen kan ikke overstige 20 %. Kommissionen anfører herved, a) i praksis er forringelsen af bilernes værdi større end 5 % årligt, b) forringelsen er ikke konstant, men er størst i første år og mindre senere, c) der er ikke hjemmel til en forringelse ud over de 20 %, og disse regler medfører derfor, at importen beskattes stærkere, idet den tiloversblevne residuelle del af afgiften på brugte biler, der er fremstillet i Grækenland, er lavere end det afgiftsbeløb, der hviler på importerede brugte biler. Herved sker der en tilsidesættelse af traktatens artikel 95, stk. 1.

B. Det særlige supplerende engangsgebyr

Beregningsmåden for dette gebyr er den samme som den, der gælder for den særlige forbrugsafgift. Følgelig gælder her de samme betragtninger, som er anført ovenfor.

C. Den særlige forbrugsafgift af nye automobiler

Den Helleniske Republik har med flere på hinanden følgende love inden for de seneste år nedsat den særlige forbrugsafgift, som opkræves af nye biler af nyere konstruktion med katalysator. Da der ikke gælder nogen tilsvarende nedsættelse for disse biler som brugte, skabes der en forskelsbe-

handling til skade for import af sådanne brugte biler i forhold til de tilsvarende græske biler, idet græske bilers værdi indeholder den tiloversblevne del af den nedsatte afgift, mens de importerede biler under importen belastes med den særlige forbrugsafgift uden den nedsættelse, som gælder for nye biler.

De praktiske vanskeligheder, som den græske regering påberåber sig, kan ikke begrunde den ovenfor nævnte tilsidesættelse af traktatens artikel 95, stk. 1, således som det fremgår af Domstolens faste praksis.

Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt henholdsvis den 15. og den 22. november 1995 af Pretura Circondariale di Roma — Tivoli Afdeling — i de for nævnte ret verserende straffesager mod Tersilio Onorati og Palma Marulli

(Sag C-377/95 og sag C-378/95)

(96/C 31/23)

Ved kendelser afsagt henholdsvis den 15. og den 22. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. december 1995, har Pretura Circondariale di Roma — Tivoli Afdeling — forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol anmodninger om præjudiciel afgørelse af spørgsmål, der er de samme som spørgsmålene i de forenede sager C-58/95 m.fl. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995, s. 6.

Appel iværksat den 27. november 1995 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93 ⁽¹⁾, Ladbroke Racing Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik

(Sag C-379/95 P)

(96/C 31/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. november 1995 iværksat appel af Den Franske Republik ved Jean-Marc Belorgey, Catherine de Salins og Jean-François Dobelle, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Franske Ambassade, 9, Boulevard Prince Henri, til prøvelse af dem afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-548/93, Ladbroke Racing Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 18. september 1995 i sag T-548/93, Ladbroke Racing Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves, for så vidt som denne dom annullerer Kommissionens beslutning i henhold til skrivelse af 29. juli 1993 om afvisning af Ladbroke's klage af 24. november 1989.
- Der gives Kommissionen medhold i de påstande, den nedlagde i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Den franske regering finder, at Retten har begået flere retlige fejl:

For det første og principalt finder den franske regering, at Rettens argumentation ikke tager hensyn til retspraksis vedrørende virksomheders adfærd, når denne finder sted inden for rammerne af en national lovgivning, der ikke giver plads for nogen selvstændighed med hensyn til denne adfærd.

Såfremt en adfærd skal følges i henhold til lovgivningen, dvs. såfremt de erhvervsdrivende ikke længere selv kan bestemme den adfærd, der er genstand for en eventuel klage, er det ikke muligt at anvende bestemmelserne i artikel 85 og 86 på den erhvervsdrivende, der følger denne adfærd, så længe lovgivningen er gældende.

Den franske regering har anført, at når Kommissionen behandler en klage, der støttes på traktatens artikel 85, 86 og 90 og både vedrører en virksomheds adfærd og nationale bestemmelser, der angår denne adfærd, påhviler det Kommissionen at undersøge, om de nationale bestemmelser giver virksomheden en vis frihed til at bestemme sin adfærd. Såfremt de nationale bestemmelser ikke overlader virksomhederne nogen som helst frihed med hensyn til deres adfærd, skal Kommissionen afvise den del af klagen, der vedrører artikel 85 og 86, uden at det påhviler den først at tage stilling til den del af den pågældende klage, der vedrører spørgsmålet om de nationale bestemmelser forenelighed med traktaten. Rettens argumentation er følgelig behæftet med en retlig fejl, for så vidt som Retten har antaget, at Kommissionen, før den afviste den del af Ladbroke's klage, der vedrørte traktatens artikel 85 og 86, skulle have afsluttet sin undersøgelse af spørgsmålet om den franske lovgivnings traktatmæssighed.

For det andet tager den anfægtede dom ikke hensyn til fast retspraksis, ifølge hvilken en fysisk eller juridisk person, som i medfør af artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning nr. 17/62 om procedurer vedrørende anvendelse af artikel 85 og 86 har anmodet Kommissionen om at fastslå, at der foreligger en overtrædelse af disse artikler, ikke kan kræve, at der træffes en beslutning om, hvorvidt den hævdede overtrædelse foreligger.

Endelig indebærer dommen, at Kommissionen fratages beføjelsen til at skønne over, hvorvidt der skal træffes

foranstaltninger over for en medlemsstat i anledning af en traktatstridig national lovgivning.

(¹) EFT nr. C 286 af 28. 10. 1995, s. 12.

Sag anlagt den 5. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik
(Sag C-380/95)
(96/C 31/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1995 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Kontou Duranle, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Helleniske Republik ved ikke inden for den fastsatte frist at have udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendigt for fuldt ud at efterkomme Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten og i henhold til direktivet.
- 2) Den Helleniske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har nedlagt påstand om, at det i medfør af traktatens artikel 169, stk. 2, fastslås, at Den Helleniske Republik ved ikke inden for den fastsatte frist (som udløb den 25. juli 1993) at træffe de fornødne foranstaltninger til gennemførelse i græsk ret af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (¹) har tilsidesat de forpligtelser, der følger af traktaten og af direktivet.

(¹) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991, s. 1.

Sag anlagt den 6. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien
(Sag C-381/95)
(96/C 31/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. december 1995 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Miguel Díaz-Llanos La Roche og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 92/109/EØF af 14. december 1992 om fremstilling og markedsføring af visse stoffer, der benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer⁽¹⁾, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til bestemmelserne i nævnte direktiv såvel som i henhold til EF-traktatens artikel 5.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-360/95⁽²⁾; fristen for gennemførelsen udløb den 1. juli 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 19. 12. 1992, s. 76.

⁽²⁾ EFT nr. C 16 af 20. 1. 1996, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. november 1995 af Bundesfinanzhof i sagen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München

(Sag C-382/95)

(96/C 31/27)

Ved kendelse afsagt den 7. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. december 1995, har Bundesfinanzhof i sagen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal bestemmelse 5 B til kapitel 84 i den fælles toldtarif (de kombinerede nomenklaturer 1988-1991) fortolkes således, at billedforarbejdning, der kan foretages med de »vista boards«, som er nærmere beskrevet i denne kendelses præmisser, skal betragtes som en »selvstændig arbejdsfunktion« i den nævnte bestemmelses forstand, dvs. som en anden funktion end databehandling, med den konsekvens, at en tarifering i pos. 8471 er udelukket?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal pos. 8543 (her: underposition 8543 8080 i den kombinerede nomenklatur 1991, underposition 8543 8090 i de kombinerede nomenklaturer 1988-1990) fortolkes således, at begrebet »(andre varer) elektriske maskiner . . . med selvstændig funktion, ikke andetsteds tariferet i dette kapitel« også omfatter produkter som »vista boards« (1.) i tilfælde, hvor disse på grund af deres beskaffenhed ud over at kunne

anvendes til billedforarbejdning også kan anvendes som grafikkort til automatiske databehandlingsmaskiner?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Hvilke andre toldpositioner kommer i betragtning for tariferingen af produkter som »vista boards« (1.)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. december 1995 af Nederlændenes Hoge Raad i sagen Petrus Wilhelmus Rutten mod Cross Medical Limited

(Sag C-383/95)

(96/C 31/28)

Ved dom afsagt den 1. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. december 1995, har Nederlændenes Hoge Raad i sagen Petrus Wilhelmus Rutten mod Cross Medical Limited forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Efter hvilke kriterier skal det — i tilfælde hvor en arbejdstager til opfyldelse af en arbejdskontrakt udfører sit arbejde i mere end ét land — afgøres, om arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde i et af de pågældende lande i EF-domskonventionens artikel 5, nr. 1's forstand?
- b) Er det i denne forbindelse af afgørende betydning, eller har det også betydning, om arbejdstageren har den største del af sin arbejdstid i ét af de pågældende lande eller har en større del af sin arbejdstid i ét af de pågældende lande end i det andet land eller de andre lande?
- c) Har det i denne forbindelse også betydning, om arbejdstageren har bopæl i et af disse lande, hvor han også har et kontor, hvorfra han forbereder eller tilrettelægger den virksomhed, han skal udføre uden for det pågældende land, og hvortil han vender tilbage efter hver rejse i udlandet i forbindelse med sit arbejde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. november 1995 af Finanzgericht des Landes Brandenburg i sagen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau

(Sag C-384/95)

(96/C 31/29)

Ved kendelse afsagt den 8. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. december 1995, har Finanzgericht des Landes Brandenburg — Første Afdeling — i sagen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Leverer en afgiftspligtig landmand, som i 1990 har ekstensiveret sin kartoffelproduktion i delstaten Brandenburg i Forbundsrepublikken Tyskland ved ikke at høste mindst 20 % af de dyrkede kartofler, en tjenesteydelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (herefter »det sjette momsdirektiv«) til en bestemt aftager?
- b) Er den godtgørelse, der betales for ekstensivering af kartoffelproduktionen i henhold til Anordnung über die Förderung der Extensivierung der landwirtschaftlichen Erzeugung af 13. juli 1990, en pengeydelse, af hvilken der i henhold til det sjette momsdirektivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), skal erlægges afgift?

c) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende:

Skal den reducerede afgiftssats i artikel 12, stk. 3, litra a), fjerde punktum, sammenholdt med bilag H til det sjette momsdirektiv, anvendes på den udførte tjenesteydelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

Sag anlagt den 8. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-385/95)

(96/C 31/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. december 1995 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent António Caeiro, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle nødvendige foranstaltninger til fuldt ud at gennemføre
- Rådets direktiv 92/45/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf ⁽¹⁾
 - Kommissionens direktiv 93/48/EØF af 23. juni 1993 om oversigterne over de betingelser, der skal opfyldes af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion i henhold til Rådets direktiv 92/34/EØF ⁽²⁾

— Kommissionens direktiv 93/49/EØF af 23. juni 1993 om oversigterne over de betingelser, der skal opfyldes af prydblanteforneringsmateriale og prydblantter i henhold til Rådets direktiv 91/682/EØF om afsætning af prydblanteforneringsmateriale og prydblantter ⁽³⁾

— Kommissionens direktiv 93/61/EØF af 2. juli 1993 om oversigterne over de betingelser, der skal opfyldes af plantemateriale og forneringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø, i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/33/EØF ⁽⁴⁾.

2) Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-360/95 ⁽⁵⁾. Fristerne for gennemførelse af direktiverne udløb henholdsvis den 1. januar 1994 (direktiv 92/45/EØF) og den 31. december 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. L 250 af 7. 10. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 250 af 7. 10. 1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 250 af 7. 10. 1993, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 16 af 20. 1. 1996, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. september 1995 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Süleyman Eker mod Land Baden-Württemberg, procesdeltagere 1. Oberbundesanwalt ved Bundesverwaltungsgericht, 2. den offentlige interesses repræsentant ved de almindelige forvaltningsdomstole i Baden-Württemberg

(Sag C-386/95)

(96/C 31/31)

Ved kendelse afsagt den 29. september 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1995, har Bundesverwaltungsgericht i sagen Süleyman Eker mod Land Baden-Württemberg, procesdeltagere 1. Oberbundesanwalt ved Bundesverwaltungsgericht, 2. den offentlige interesses repræsentant ved de almindelige forvaltningsdomstole i Baden-Württemberg, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Opfylder en tyrkisk arbejdstager betingelserne i artikel 6, stk. 1, første led, i afgørelse nr. 1/80 fra Associeringsrådet EØF/Tyrkiet, når han under det første års beskæftigelse med de nationale myndigheders samtykke ganske vist har været beskæftiget uafbrudt, men hos forskellige arbejdsgivere, og vil fortsætte beskæftigelsen hos sin seneste arbejdsgiver?

Sag anlagt den 8. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-387/95)

(96/C 31/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. december 1995 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis og Carmel O'Reilly, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland ved ikke at have givet meddelelse om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringssektorens årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, eller ved ikke have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme det nævnte direktiv, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- 2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Denne frist udløb den 1. januar 1994, uden at Irland har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det i Kommissionens påstande omhandlede direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1991, s. 7.

Sag anlagt den 15. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-393/95)

(96/C 31/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. december 1995 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitrios Gouloussis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Belgien ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget, subsidiært ved ikke at have givet meddelelse til Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for fuldt ud at efterkomme Rådets direktiv 91/674/EØF⁽¹⁾

af 19. december 1991 om forsikringssektorens årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og det ovennævnte direktiv.

- 2) Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er fremsat i sag C-387/95⁽²⁾; den i direktivet fastsatte frist udløb den 1. januar 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1991, s. 7.

⁽²⁾ Se side 16 i denne Tidende.

Sag anlagt den 15. december 1995 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-394/95)

(96/C 31/34)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. december 1995 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis og Carmel O'Reilly, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland ved ikke at have givet meddelelse om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 91/371/EØF af 20. juni 1991 om gennemførelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring⁽¹⁾, eller ved ikke have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme det nævnte direktiv, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- 2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Denne frist udløb den 4. juli 1993, uden at Irland havde vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det i Kommissionens påstand omhandlede direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 27. 7. 1991, s. 48.

Slettelse af sag C-82/94 ⁽¹⁾
(96/C 31/35)

Ved kendelse af 24. oktober 1995 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-82/94, Andreas Mohringer mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V., skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 30. 4. 1994.

Slettelse af sag C-108/94 ⁽¹⁾
(96/C 31/36)

Ved kendelse af 27. oktober 1995 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-108/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 161 af 11. 6. 1994.

Slettelse af sag C-56/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/37)

Ved kendelse af 18. oktober 1995 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag

C-56/95, Brühler Kreditbank eG mod Finanzamt Brühl, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995.

Slettelse af sag C-86/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/38)

Ved kendelse af 15. november 1995 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-86/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

Slettelse af sag C-101/95 ⁽¹⁾
(96/C 31/39)

Ved kendelse af 18. oktober 1995 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-101/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. december 1995

i de forenede sager T-481/93 og T-484/93, Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens og Nederlandse Bond van Waaghouders van Levend Vee mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Levende svin — Kommissionens beslutning 93/128/EØF og 93/177/EØF om visse beskyttelsesforanstaltninger mod smitsom blæreudslæt hos svin i Nederlandene og Italien — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(96/C 31/40)

(Processprog: nederlandsk)

I de forenede sager T-481/93 og T-484/93, Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens, en nederlandsk forening med hjemsted i Roosendaal (Nederlandene), samt de personer og selskaber, som er medlemmer af foreningen, og hvis navne er anført på den fortegnelse, der er vedlagt dommen, og Nederlandse Bond van Waaghouders van

Levend Vee, en nederlandsk sammenslutning med hjemsted i Roosendaal (Nederlandene), samt de personer og selskaber, som er medlemmer af sammenslutningen, og hvis navne er anført på den fortegnelse, der er vedlagt dommen, ved advokat Inne Cath, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lambert Dupong, 14, rue des Bains, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Thomas van Rijn, Kommissionens Juridiske Tjeneste, advokat Tom Ottervanger og advokat Harold Nyssens, angående en påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning 93/128/EØF og 93/177/EØF af henholdsvis 26. februar og 26. marts 1993 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod smitsom blæreudslæt hos svin i Nederlandene og Italien (EFT nr. L 50, s. 29, og EFT nr. L 74, s. 88), dels om erstatning, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af C. P. Briët, som fungerende afdelingsformand, og dommerne C. W. Bellamy og J. Azizi; justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor, den 13. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen frifindes.*

2) *Sagsøgerne betaler sagsomkostningerne.*

(¹) EFT nr. C 172 af 23. 6. 1993 og EFT nr. C 209 af 3. 8. 1993.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS
den 13. december 1995

i sag T-85/94 (122), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Eugénio Branco Lda (¹)

(Den Europæiske Socialfond — nedsættelse af et oprindeligt bevilget tilskud — begrundelse — genoptagelse)

(96/C 31/41)

(Processprog: portugisisk)

I sag T-85/94 (122), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtigede: Francisco De Sousa Fialho og Horstpeter Kreppel), mod Eugénio Branco Lda, Lissabon, ved advokat Bolota Belchior, Vila Nova de Gaia, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Schroeder, 6, rue Heine, hvorunder der er fremsat begæring om genoptagelse af sag T-85/94, Branco mod Kommissionen, hvori Retten afsagde udeblivelsesdom den 12. januar 1995 (Sml. II, s. 45), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af C. P. Briët, som fungerende afdelingsformand, og dommerne C. W. Bellamy og J. Azizi; justitssekretær: H. Jung, den 13. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens begæring om genoptagelse tages ikke til følge.*
- 2) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 120 af 30. 4. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS
den 13. december 1995

i sag T-109/94, Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Finansiel støtte inden for energisektoren — THERMIE-programmet — begrundelsespligt — udvalgsudtalelse — ret til kontradiktion — skøn)

(96/C 31/42)

(Processprog: tysk)

I sag T-109/94, Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG ved professor Detlef Schumacher, Bremen, og advokat Benno Grunwald, Bremen, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtiget: Jürgen Grunwald), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 13. januar 1994, hvorved

sagsøgeren fik afslag på finansiel støtte under THERMIE-programmet i 1993, og dels en påstand om, at det pålægges Kommissionen at træffe en ny beslutning, har Retten (Første Afdeling), sammensat af H. Kirschner, som fungerende afdelingsformand, og dommerne A. Kalogeropoulos og V. Tiili; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 13. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 146 af 28. 5. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS
den 14. december 1995

i sag T-72/94, Komninos Diamantaras mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — udlandstillæg — ingen varig bopæl i tjenestestaten — tjenestemandsvedtægten, bilag VII, artikel 4, stk. 1, litra a))

(96/C 31/43)

(Processprog: græsk)

I sag T-72/94, Komninos Diamantaras, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Athanassios D. Damis og Nikos E. Stavropoulos, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Emmanuel Kailis, 14, rue Julien Vasque, Gasperich (Luxembourg), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtiget: Dimitrios Gouloussis), angående dels annullation af Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved administrativ note af 22. februar 1993, og hvorved Kommissionen afslog at yde sagsøgeren udlandstillæg, og dels om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren nævnte tillæg fra den dato, da sagsøgeren blev ansat ved Kommissionen, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne R. Schintgen og P. Lindh; justitssekretær: J. Palacio González, den 14. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 22. februar 1993, og hvorved Kommissionen afslog at yde sagsøgeren udlandstillæg, annulleres.*
- 2) *Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren nævnte udlandstillæg fra den 1. november 1992 med fradrag af de beløb, som allerede er blevet udbetalt ham som særligt udlandstillæg, forhøjet med 8% rente fra tidspunktet for de respektive udlandstillægs forfald indtil deres betaling.*
- 3) *Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 132 af 14. 5. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. januar 1996

i sag T-23/95, Efthimia Bitha m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Fællesskabets tjenestemænd — sikring imod risiko for ulykker og erhvervs sygdomme — tildeling af ydelser i henhold til vedtægtens artikel 73, stk. 2 — dødsfald som følge af ulykke — dykning)*

(96/C 31/44)

(Processprog: fransk)

I sag T-23/95, Efthimia Bitha, Vasiliki Bitha og Georgios Bitha, ydelsesberettigede efter Krinio Bitha, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Thessaloniki (Grækenland), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Julian Currall og Jean-Luc Fagnart), angående annullation af Kommissionens afgørelse af 26. april 1994, hvorved denne har afslået at tildele sagsøgerne de ydelser, der er fastsat i artikel 73, stk. 2, i vedtægten for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd i tilfælde af en tjenstemands dødsfald som følge af en ulykke, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden D. P. M. Barrington og dommerne K. Lenaerts og P. Lindh; justitssekretær: H. Jung, den 9. januar 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. december 1995

i sag T-220/95 R, Christophe Gimenez mod Regionsudvalget

(96/C 31/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-220/95 R, Christophe Gimenez, 29, avenue du Mont Kemmel, Bruxelles, ved advokat Boigelot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, mod Regionsudvalget, 27, Galerie Ravenstein, Bruxelles, angående påstand om udsættelse af udvælgelsesprøve CdR A/03/95 eller af de forventede ansættelser som følge af denne udvælgelsesprøve, har Rettens præsident den 6. december 1995 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Ansættelsesproceduren i henhold til udvælgelsesprøve CdR A/03/95, herunder bedømmelse af de prøver, der indtil nu er afholdt, afholdelse af eventuelle senere prøver, opstilling af listen over egnede ansøgere og eventuelle ansættelser, der kan ske på grundlag af denne liste, udsættes, indtil der er afsagt kendelse i sagen om foreløbige forholdsregler.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 7. november 1995 af European Fertilizer Manufacturers Association mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-210/95)

(96/C 31/46)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 7. november 1995 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af European Fertilizer Manufacturers Association ved advokat Dominique Voillemot, advokatfirmaet Gide Loyrette, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Zeyen Beghin Feider, 67, rue Ermesinde.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2022/95 annulleres.
- Der træffes bestemmelse om, at den ved artikel 1 indførte antidumpingtold opretholdes, indtil de kompetente institutioner har truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde dommen.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, en sammenslutning, der repræsenterer den europæiske ammoniakindustri, anfægter ovennævnte forordning, for så vidt der herved blev regnet med en fortjenstmargen for industrien i Fællesskabet på 5 % af de faktiske omkostninger, hvorved sagsøgte har gjort sig skyldig i en åbenbar fejlbedømmelse af omstændighederne i sagen.

Sagsøgeren anfægter det af Kommissionen anførte, hvorefter en fortjenstmargen på 5 % af omkostningerne er blevet lagt til grund i forbindelse med nyere antidumpingsager vedrørende urinstof og opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat, hvorfor denne fortjenstmargen måtte anses for en rimelig fortjenstmargen for nitrogenholdige gødningsstoffer i nærværende sag. Valget af en fortjenstmargen på 5 % er ikke berettiget i en sag vedrørende to andre produkter end ammoniumnitrat.

Det ses vanskeligt, hvorledes valget af en fortjenstmargen på 5 % kan være berettiget, når henses til, at Kommissionen i forbindelse med en regional procedure vedrørende det samme produkt — der var begrænset til Det Forenede Kongerige, og hvorved Kommissionen godtog kvantitative tilsagn fra maj 1994 — accepterede en fortjenstmargen på 10 %.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at en fortjenstmargen på 15 % er udtryk for et absolut minimum, som ville sætte industrien i Fællesskabet i stand til dels at finansiere de nødvendige investeringer til vedligeholdelse, dels at foretage nye investeringer med henblik på modernisering og udskiftning af eksisterende anlæg.

Sag anlagt den 27. november 1995 af Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-213/95)

(96/C 31/47)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. november 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven, Culemborg (Nederlandene), ved advokaterne M. van Empel, Amsterdam, og T. Janssens, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Det Europæiske Fællesskab er ansvarlig for den skade, sagsøgerne lider og vil lide som følge af den i stævningen nævnte retsstridige adfærd fra Kommissionens side.
- 2) Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at erstatte skaden og at opgøre dens omfang efter aftale med sagsøgerne, og det fastslås, at såfremt parterne ikke kan nå til enighed om opgørelsen af skadens omfang, skal denne fastsættes af Retten, om nødvendigt efter indhentelse af en sagkyndig erklæring med henblik på en nøjagtig opgørelse af skaden.
- 3) Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne anfører, at Kommissionen indtil nu har undladt at træffe en endelig beslutning vedrørende sagsøgernes anmodning om en negativattest eller en fritagelse med hensyn til det reglement for godkendelse af kranudlejningsvirksomheder, som sagsøgerne har anmeldt, og hvortil der er knyttet et forbud mod leje af ikke-godkendte kraner, selv om sagsøgerne i medfør af EF-traktatens artikel 175 udtrykkeligt har anmodet herom. En national domstol har under en sag om foreløbige forholdsregler bestemt, at lejeforbuddet ikke skal finde anvendelse, så længe Kommissionen ikke har truffet en endelig beslutning. Ifølge sagsøgerne risikerer de som følge af det af den nationale domstol nedlagte forbud, at det nationale Raad voor de Certificatie tilbagekalder deres godkendelse, hvorved deres fortsatte eksistens og anseelse bringes i fare.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionens passivitet er ulovlig, idet den er i strid med artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, navnlig kravet om en rimelig frist, og med almindelige retsgrundsætninger, navnlig retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kontradiktionsprincippet.

Slettelse af de forenede sager T-97/93 m.fl. (1)

(96/C 31/48)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 11. december 1995 har formanden for Første Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-142/93, Heinz Günther Herken mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og T-149/93, Hans Röper mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

(1) EFT nr. C 178 af 18. 7. 1990, EFT nr. C 146 af 5. 6. 1991 og EFT nr. C 44 af 19. 2. 1992.

Slettelse af sag T-224/94 (1)

(96/C 31/49)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 18. december 1995 har formanden for Femte Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-224/94, Ferchimex NV mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

(1) EFT nr. C 218 af 6. 8. 1994.